

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

| ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ χρονικά

Ολοκλήρωση των ακαδημαϊκών
χαρακτηριστικών στα ΤΕΙ
με αξιολόγηση ή κατ' ευθείαν
μετεξέλιξη σε πανεπιστήμια;

Πολιτική
και πολιτισμός

Νευρομάρκετινγκ
και τουριστικές υπηρεσίες

ΤΕΥΧΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
2009

19

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ιδιοκτησία ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης Δημήτριος Νίνος
Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή Δημήτριος Νίνος
Μιχαήλ Μπρατάκος
Ιωάννης Χάλαρης
Απόστολος Παπαποστόλου
Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης Ιφιγένεια Αναστασάκου
Ελένη Βαβουράκη
Δώρα Φραγκούλη
Δανάη Κονδύλη

Καλλιτεχνική
επιμέλεια έκδοσης Έφη Παναγιωτίδη, efpapanpan@yahoo.gr

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

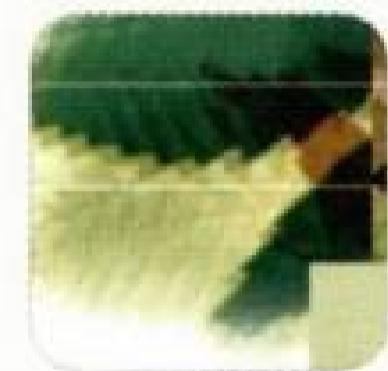
Πρόεδρος Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Γεώργιος Παναγιάρης
Δήμος Τριάντης
Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Πέτρος Πουλμέντης
Γραμματέας ΕΕ&Ε Ιφιγένεια Αναστασάκου

**1. ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ**
ΣΕΛ. 4

- 2. ΘΕΣΜΙΚΑ**
- 1^η Σύνοδος Προέδρων -
Αντιπροέδρων ΤΕΙ
ΣΕΛ. 8
 - Αποτελέσματα συνεδρίας
Προέδρων ΕΛΚΕ
ΣΕΛ. 10
 - Απόφαση Συνόδου για κινητοποιήσεις
ΣΕΛ. 10
 - Ανοικτή επιστολή του Προέδρου
προς την Υπουργό Παιδείας,
κ. Άννα Διαμαντοπούλου
ΣΕΛ. 11

3. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο
“Περιβάλλον και Υγεία, Διαχείριση
Περιβαλλοντικών Θεμάτων
με Επιπτώσεις στην Υγεία”
ΣΕΛ. 14

- 4. ΟΜΙΛΙΕΣ**
- **Δ. Νίνος**
ΣΕΛ. 18
 - **I. Χάλαρης**
ΣΕΛ. 23

- 5. ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ**
- **N. Χιωτίνης:** Πολιτική και Πολιτισμός
ΣΕΛ. 31
 - **P. Λύτρας:** Νευρομάρκετινγκ
& τουριστικές υπηρεσίες
ΣΕΛ. 38

■ A. Καμμάς: CASTRATI -
Η μεγάλη θυσία στην τέχνη
ΣΕΛ. 42

■ E. Γκλίνου: Η σύγχρονη πορεία
και εξέλιξη της ελληνικής γλώσσας
σαν μέσο επικοινωνίας
ΣΕΛ. 46

■ K. Παπασταμούλης:
Ο ρόλος του χρώματος
στην αρχαία ελληνική τέχνη
και αρχιτεκτονική
ΣΕΛ. 50

6. ΑΦΙΕΡΩΜΑ
Παγκόσμια ημέρα του παιδιού
ΣΕΛ. 54

7. ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ
E. Βαβουράκη: Σεξουαλικώς
μεταδιδόμενα νοσήματα
ΣΕΛ. 58

8. ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ
Νέα της Διοίκησης
ΣΕΛ. 63

Νέα από τα Τμήματα
ΣΕΛ. 68

Νέα της Επιτροπής
Εκπαίδευσης και Ερευνών
ΣΕΛ. 84

9. ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ
ΣΕΛ. 88

10. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΣΕΛ. 98

Τα Τεχνολογικά Χρονικά
εύχονται στους αναγνώστες τους
Χρόνια Πολλά και

Καλά Χριστούγεννα!

Η νέα χρονιά να είναι γεμάτη υγεία, χαρά και δημιουργία.

5 ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΦΕΙΣ

■ Ν. Χιωτίνης

Πολιτική και Πολιτισμός

■ Π. Λύτρας

Νευρομάρκετινγκ & τουριστικές υπηρεσίες

■ Α. Καμμάς

CASTRATI - Η μεγάλη θυσία στην τέχνη

■ Ε. Γκλίνου

η σύγχρονη πορεία και εξέλιξη της ελληνικής γλώσσας σαν μέσο επικοινωνίας

■ Κ. Παπασταμούλης

Ο ρόλος του χρώματος στην αρχαία ελληνική τέχνη και αρχιτεκτονική

της Ε. Γκλίνου*

Η σύγχρονη πορεία και εξέλιξη της ελληνικής γλώσσας σαν μέσο επικοινωνίας

Σ το όχι και τόσο μακρινό παρελθόν του ανθρώπου οι λέξεις και τα σύμβολα παράγονταν επίπονα με το χέρι. Αυτό από μόνο του ήταν περιοριστικό. Επίσης μεγάλες ομάδες πληθυσμών ήταν αγράμματες ζώντας μια απλή ζωή επικεντρωμένη στον άμεσα περιβάλλοντα χώρο τους. Στό σύγχρονο κόσμο μας βομβαρδιζόμαστε από καθημερινά οπτικά ερεθίσματα, στον δρόμο, στον Η/Υ στην τηλεόραση κ.λπ. Επίσης, είναι ίσως και η μόνη εποχή στην ιστορία της ανθρωπότητας που ο μέσος άνθρωπος πολύ εύκολα και γρήγορα γίνεται ο ίδιος δημιουργός εικόνων. **Ωστόσο σήμερα το γεγονός ότι είμαστε υπερεκτεθειμένοι στα οπτικά ερεθίσματα δεν σημαίνει ότι ο καθένας μας δεν έχει το δικό του σύστημα και φίλτρο επεξεργασίας αυτών των ερεθισμάτων βάσει των προσωπικών του εμπειριών και γνώσεων.**

Όσο όμως και να έχουμε εν δυνάμει αυτή την ικανότητα, οι εικόνες του σήμερα, εκούσια ή ακούσια απευθύνονται σε πολλούς. Τα νέα μέσα όπως το διαδίκτυο, τα κινητά τηλέφωνα κ.λπ. αποτελούν μια πλατφόρμα μαζικής επικοινωνίας. Ακριβώς εξαιτίας του τεράστιου σε αριθμό κοινού αποδεκτών των πληροφοριών οπτικών ή γραπτών, αλλά και της φρενήρους ταχύτητας της μετάδοσης, το ίδιο το μήνυμα διαρκώς μεταμορφώνεται. Σήμερα δεν αρκεί να ξέρεις

να διαβάσεις ή να γράψεις. Είναι απολύτως απαραίτητο να διαβάζεις ταυτόχρονα εικόνα και κείμενο, αλλά και να ξέρεις πώς να αναπαράγεις μηνύματα με την ταυτόχρονη χρήση τους παράλληλα με τη χρήση γραφημάτων, συμβόλων και ίσως χαρτογράφησης πληροφοριών.

Αν υποθέσουμε ότι ισχύει το ότι οι απαρχές της γραφής με φθόγγους ήταν τα εικονογράμματα, τότε σε κάποιο επιφανειακό επίπεδο φαίνεται σαν να επιστρέφουμε σε μια ανάλογη κατάσταση αποτύπωσης της επικοινωνίας. Ποιά υπεργλώσσα μορφοποιείται τώρα που διαμορφώνεται μια νέα κουλτούρα εξαιτίας του χαοτικού σύμπαντος των πληροφοριών και πολύ περισσότερο ποια υπέρ-γραφή; Η μήπως θα πρέπει να προετοιμαστούμε για την έλευση της εποχής, όπου θα μιλάμε πλέον για εργαλεία αποσαφήνισης νοημάτων, που θα προκύπτουν από τη χρήση των δια-γραφών;

Οι προβληματισμοί όμως για τα αίτια της γένεσης και της χρήσης της γραφής αναφέρονται στον πλατωνικό διάλογο του Φαίδρου με τον Σωκράτη, όπου ο Θεός Θεύθ ανακοινώνει στο βασιλιά Θαμούς, μεταξύ των άλλων, και την τέχνη του γραπτού λόγου «αυτή λοιπόν η μάθησις, βασιλιά μου, θα καταστήσει τους Αιγυπτίους περισσότερο σοφούς και με πιο καλό μνημονικό, γιατί ευρέθη το φάρμακο για τη μνήμη και τη σοφία». Αυτός όμως απάντησε: «Εφευρετικότατε Θευθ, άλλος

*Η κ. Ε. Γκλίνου είναι αν. καθηγήτρια στο τμήμα Γραφιστικής της ΣΓΤΚΣ

μεν έχει τη δύναμη να εφευρίσκει τα σχετικά με τις τέχνες, άλλος όμως να κρίνει, πόσο θα βλάψουν και πόσο θα αφελήσουν εκείνους, που πρόκειται να τις χρησιμοποιήσουν. Και εσύ τώρα, επειδή είσαι ο εφευρέτης των γραμμάτων, από συμπάθεια είπες το αντίθετο από εκείνο, που πραγματικά μπορούν. Διότι αυτά τα γράμματα θα προξενήσουν λήθη στις ψυχές εκείνων, που θα τα μάθουν, από έλλειψη ασκήσεως της μνήμης, επειδή, από εμπιστοσύνη στη γραφή, θα ανακαλούν τα πράγματα στη μνήμη τους απ' έξω, δηλαδή με ξένα σημάδια και όχι οι ίδιοι από μέσα, από τον ίδιο τους τον εαυτό. Δεν βρήκες λοιπόν φάρμακο για την μνήμη την ίδια, αλλά για την υπενθύμιση. Και προσφέρεις στους μαθητές σου επιφανειακή σοφία και όχι την αλήθεια. Διότι, αφού μάθουν πολλά σύμφωνα με την άποψή σου από τα βιβλία χωρίς διδασκαλία, θα φαίνονται ότι είναι πολυμαθείς, ενώ στην πραγματικότητα θα είναι, ως επί το πλείστον, αμαθείς και ανυπόφοροι στη συναναστροφή, επειδή θα έχουν γίνει δοκησίσοφοι αντί για σοφοί».

Από τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη ως σήμερα ποικίλες θεωρίες είναι αυτές που προσπάθησαν να εξηγήσουν τον τρόπο που οι αισθήσεις μας επικοινωνούν και προσλαμβάνουν τον γραπτό λόγο. Αξίζει να σταθούμε στον επιστήμονα Αλ-Χαιτάμ που υπηρετώντας στην αυλή του Αλ-Χακίμ στο Κάιρο του 1004μ.Χ. διατύπωσε σαφέστατα τη διάκριση ανάμεσα στην «ατόφια

αίσθηση» και στην «αντίληψη», διατεινόμενος πως η πρώτη είναι ακούσια και ασυνείδητη, όπως όταν βλέπω το απογευματινό φως έξω από το παραθυρό μου, ενώ η δεύτερη είναι εκούσια πράξη, όπως το να παρακολουθώ ένα κείμενο στην σελίδα. Η σπουδαιότητα του Αλ-Χαιτάμ είναι ότι **αναγνωρίζει για πρώτη φορά μια διαβάθμιση συνειδητής συμμετοχής που από το «βλέπω» προβιβάζεται στο «αποκρυπτογραφώ» ή «αναγιγνώσκω»**, (David C. Lindberg, theories of vision from al-Kindi to Kepler).

Πώς όμως γίνεται η αντίληψη ανάγνωση; Πώς είναι δυνατόν, όταν ο πρώτος συγγραφέας σκάλισε και πρόφερε τα πρώτα γράμματα, το ανθρώπινο σώμα να ήταν ήδη ίσως ικανό να επιτελέσει τις λειτουργίες της γραφής και της ανάγνωσης που ακόμα δεν είχαν εφευρεθεί; Οι Lakoff + Johnson στο βιβλίο “Metaphors we live by” υποστηρίζουν ότι η σκέψη μας είναι δομημένη με εικόνες και ότι η μεταφορά αποτελεί θεμελιώδες συστατικό της σκέψης μας και όχι απλά ένα ρητορικό διακοσμητικό σχήμα. Μπορούμε να καταλάβουμε αφηρημένες έννοιες όπως αγάπη, συζήτηση κ.λπ. συγκρίνοντάς τες με εικόνες επηρεασμένες από εμπειρίες του σωματός μας.

πχ: το σώμα μας είναι ένα δοχείο
το καλό είναι επάνω και δεξιά
το μέσα είναι επιτυχία
το έξω αποτυχία.

Έτσι με το σώμα μας σαν άξονα, που είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο και οικείο, μπορούμε να συλλάβουμε έννοιες αφηρημένες και αόριστες.

Η γλώσσα, αλλά κυρίως η γραφή, σήμερα ζητά εμφανώς χέρι βιόθειας από την εικόνα και έτσι κατά κάποιο τρόπο έρχεται πολύ κοντά στις αρχικές καταβολές της **σαν εργαλείο επικοινωνίας** μια που αρχικά η γραφή χρησιμοποιήθηκε για λόγους καταγραφής αντικειμένων και αποτύπωσης γεγονότων. Η εικόνα γίνεται το σωσίβιο της γραφής, όχι ίσως εξαιτίας των νέων τεχνολογιών, αυτές απλά ανέδειξαν το βαθύτατο αδιέξοδο του πολιτισμού μας, ότι δηλαδή επί αιώνες τώρα ο δυτικός άνθρωπος έθεσε την αμιγώς γλώσσα των ιδεών και του πνεύματος (καθώς και την γραφή της), την αρχαία ελληνική σκέψη σαν εργαλείο τεκμηρίωσης των επιστημών, και της οργάνωσης της εξουσίας, όπως την εννοούσε

ανάλογα με τις ανάγκες της η κάθε εποχή, (χριστιανισμός, αναγέννηση, διαφωτισμός κ.λπ) γεγονός που ανέτρεψε την πρωταρχική της φύση και ουσία, κάνοντάς την μπούμερανγκ για τον σημερινό άνθρωπο. Ίσως ήταν για αυτό που ο Νίτσε, αν και λάτρεψε την ελληνική φιλοσοφία χαρακτήρισε την ελληνική γλώσσα «μολυσματική και δηλητηριώδη».

Αν αυτά συμβαίνουν σήμερα σε σχέση με την εξέλιξη του δυτικού κόσμου εξαιτίας της χρήσης της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, δε θεωρώ ότι τα ίδια ισχύουν και για τον ελληνικό πολιτισμό εντός της επικράτειας, γιατί δεν πέρασε ο τόπος μας τις μεταβάσεις και μεταμορφώσεις της ελληνικής σκέψης έτσι όπως αυτή χρησιμοποιήθηκε από τον δυτικό άνθρωπο. Εδώ εξαιτίας ίσως του βυζαντινού πολιτισμού και των ατόφιων αντιγραφών των αρχαίων ελληνικών κειμένων χωρίς περαιτέρω επεξεργασία, διατηρήσαμε επί αιώνες και παρά την τουρκοκρατία μέσα στην λαϊκή κουλτούρα πρωτογενή στοιχεία της αρχαίας ελληνικής σκέψης. Η συντονισμένη ομως προσπάθεια και κρυφή επιθυμία των λόγιων ελληνικής καταγωγής και φιλελλήνων της Ευρώπης να αναστήσουν το αρχαιοελληνικό ιδεώδες (από την εποχή του Όθωνα και μετά) ενοχοποίησαν ως αλλοιωμένη την υπάρχουσα λαϊκή κουλτούρα με συνέπεια να μην μπορέσει ίσως ποτέ ο νεότερος Έλληνας να αναπτύξει συλλογικά μια αίσθηση πολιτισμικής συνοχής και αυτοσεβασμού. Όμως ακόμη και έτσι, ανάμεσα στους δύο παγκόσμιους πολέμους και τον εμφύλιο, ακόμα και στην περίοδο της δικτατορίας φαινόταν να διαμορφώνεται μια συλλογική πολιτισμική συνείδηση διαρκώς με νέα δείγματα έργου (ποιητικού, εικαστικού, πολιτικής συνείδησης με το κίνημα της αριστεράς) βαθειά ριζωμένου στην γλώσσα του πνεύματος της πρωτότυπης ελληνικής σκέψης. Αυτή η εξελικτική πορεία έχει ίσως την τελευταία 25ετία υποστεί βαρύτατο πλήγμα. Ατυχώς ειδικά στην χώρα μας επί χρόνια τώρα

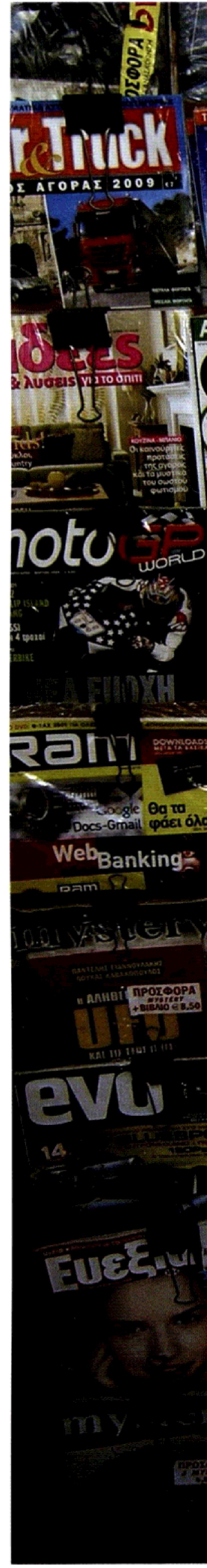
η γλώσσα χρησιμοποιήθηκε καταρχήν από τους πολιτικούς σαν ένα εργαλείο πειθούς πλούσιο σε μεταφορές και λεξιλόγιο. Μία έκθεση ιδεών άνευ αντικρίσματος στην πραγματικότητα με έργο ευθύνης και μακρόχρονου σχεδιασμού. Αυτό παράλληλα με την ύπαρξη πολιτικών - τηλεοπτικών σταρ τα τελευταία 18 χρόνια και την απροκάλυπτη πολιτική της διαφθοράς παρήγε μια εικόνα της ντόπιας κουλτούρας δηλητηριώδη για το κοινό καλό που απλά η γραφή την εκφράζει.

Αν αντίστοιχα με την έννοια της σωματοποίησης της γλώσσας, που αναφέρθηκα πιο πάνω, δει κάποιος και την χρήση της γραφής στο σώμα της πόλης, στα SMS που ανταλλάσουν σήμερα οι νέοι 15-25 ετών, στα γραπτά τους διαγωνίσματα, όπου χρειάζεται να χρησιμοποιήσουν και χειρόγραφη γραφή, ακόμη και στην ευρύτατη χρήση τίτλων εφημερίδων και ονομάτων καναλιών στα αγγλικά (sky, real, star, city press, city FM, metro, lifo, κ.λπ.) δεν έχει παρά να χρησιμοποιήσει τον ίδιο δρόμο ανάγνωσης της χρήσης της γλώσσας. Η γραφή που βλέπουμε σε όλους ανεξαιρέτως τους δημόσιους χώρους κακώς ονομάζεται Graffiti, δεν είναι, για την ακρίβεια είναι η ουσιαστική νέα ελληνική γραφή «φτύσιμο» στην πραγματικότητα που καλεί τον καθημερινό πολίτη να ζήσει σε μια κοινωνία πλήρους ανευθυνότητας, όπως αυτή προβάλλεται από ΜΜΕ που έχουν την ανάγκη να προσομοιώνονται ξενικές ταυτότητες σε πλήρη συνεργασία με κυβερνήσεις επίσης αποξενωμένες από το δημόσιο καλό. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι κάθε νεοπαραδομένο δημόσιο έργο μαυρίζει με ακατάληπτα γραφήματα αποτύπωσης του θυμού της κοινωνίας και δεν χάρει κανενός σεβασμού συνολικά, όχι μόνο των νέων. Στην εκπαίδευση επίσης είναι η πρώτη φορά κατά την τελευταία 10ετία που τόσο εμφανώς υπάρχει αντίσταση στην πρόσληψη γνώσης που αποκτάται μέσω της σοβαρής μελέτης. Παραθέτω μέρος άρθρου του Νικόλα Σεβαστάκη, σχολιάζοντας το γεγονός

ότι: οι σπουδαστές σήμερα επιθυμούν απλά να περνούν τα μαθήματα σχεδόν απόντες από τις σπουδές τους πνευματικά, χωρίς ηθικά κωλύματα. Η αιτία πρέπει να αναζητηθεί στην περιφρόνηση και την απέχθεια προς τον βιωματικό τους μικρόκοσμο και τις ανάγκες τους. Η αντιπάθεια για τις έννοιες, η δυσφορία για τα γράμματα, η εκ των προτέρων εχθρική στάση προς τους κανόνες της μάθησης. Η εκ των υστέρων βεβαίως περιφρόνηση πλέκεται με αναφορές στην κοινωνική πραγματικότητα, την ανεργία των πτυχιούχων και τα υπαρκτά επαγγελματικά αδιέξοδα... Από την στιγμή που οι γνώσεις έχουν διαχωριστεί από την πνευματικότητα... **Για πρώτη φορά αντιμετωπίζουμε ένα μεγάλο αριθμό ατόμων που δεν έχουν κανένα ηθικό πρόβλημα με την αμορφωσιά, ενδεχομένως μάλιστα υπολογίζουν και στα θετικά της στο πλαίσιο του ανθρωπότυπου που δεν θέλει να χάνει χρόνο και δε γουστάρει περισσότερα μπερδέματα και δυσκολίες.**

Η ελληνική γραφή και γλώσσα σήμερα κατά την άποψή μου εκφράζει το βιασμό που έχει υποστεί πολιτικά η χώρα, και συνεπώς η πολιτισμική της ταυτότητα, χρειάζεται να έχουμε βαθειά συνείδηση αυτού του γεγονότος, διότι μόνον έτσι μπορούμε να πάρουμε θέση απέναντι του. Η γλώσσα μας είναι όντως η γλώσσα των ιδεών και της αποσαφήνισης δυσνόητων επινοημάτων του πνεύματος, εξαιρετικά πλούσια σε μεταφορές και λεξιλόγιο, αλλά δεν είναι από μόνη της ικανή να μας σώσει από τη διαστροφή της εξουσίας που υποφέρουμε σαν κοινωνία, ώστε τελικά να αποστρεφόμαστε το εσωτερικό (ψυχή) και εξωτερικό περιβάλλον (φύση), τα οποία άρρηκτα δεμένα ήταν οι εμπνευστές της.

Μήπως όμως ήλθε η εποχή που τελικά η εικόνα είναι πιο ικανή να μας οδηγήσει και πάλι στην συνειδητοποίηση της ενότητας του ανθρώπου με το εσωτερικό και εξωτερικό του περιβάλλον;

*Οι φωτητές
μας τα φάλανε...
τα κάλαντα!*

Στις 16 Δεκεμβρίου η χορωδία

του ΤΕΙ Αθήνας, υπό την

καθοδήγηση της μουσικού

κ. Μαστροσάββα, ευχήθηκε

στον Πρόεδρο και τους

Αντιπροέδρους του Ιδρύματος

και τραγούδησε παραδοσιακά

κάλαντα από διάφορες

περιοχές της χώρας μας.

Η ατμόσφαιρα ήταν ιδιαίτερα

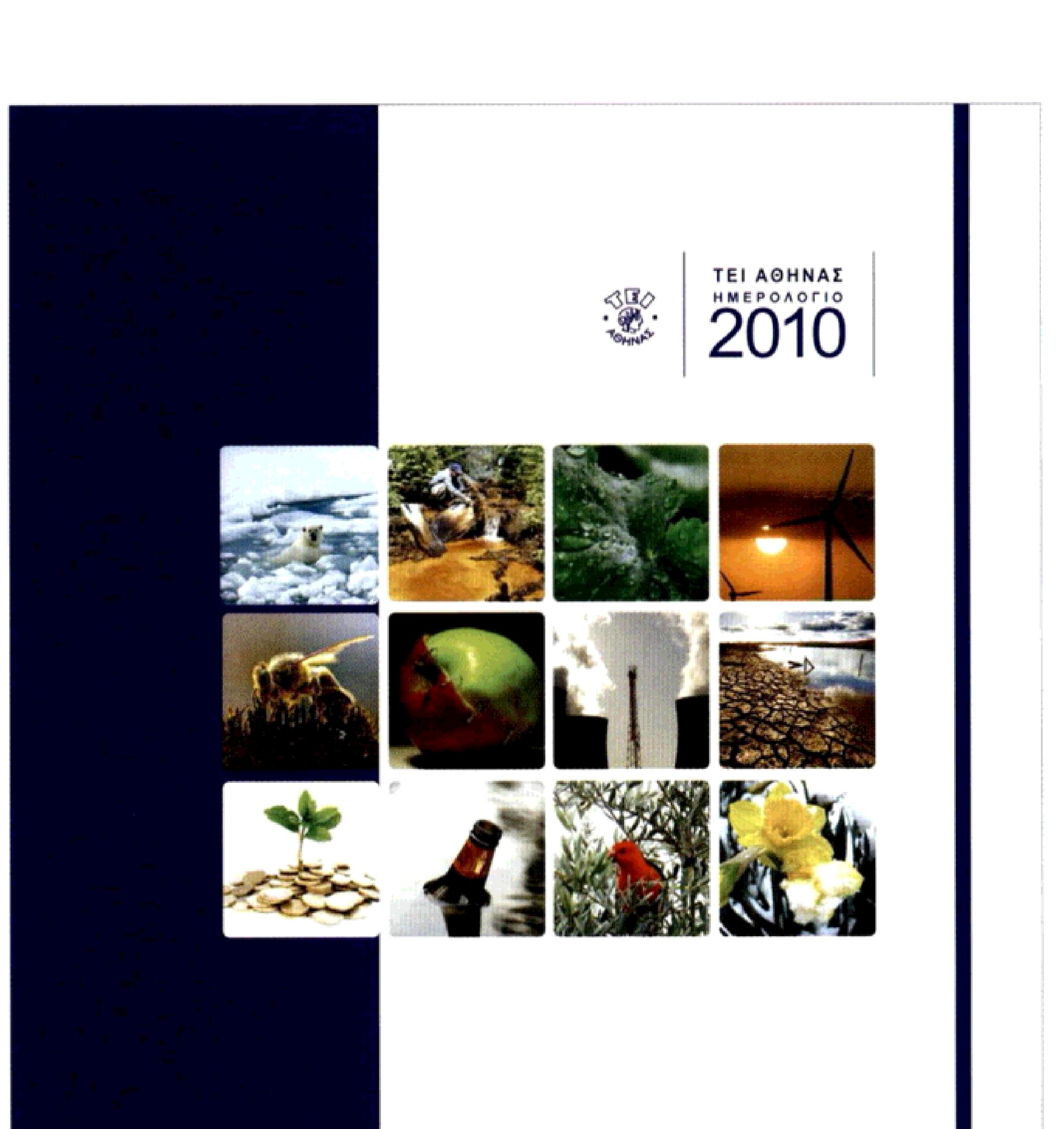
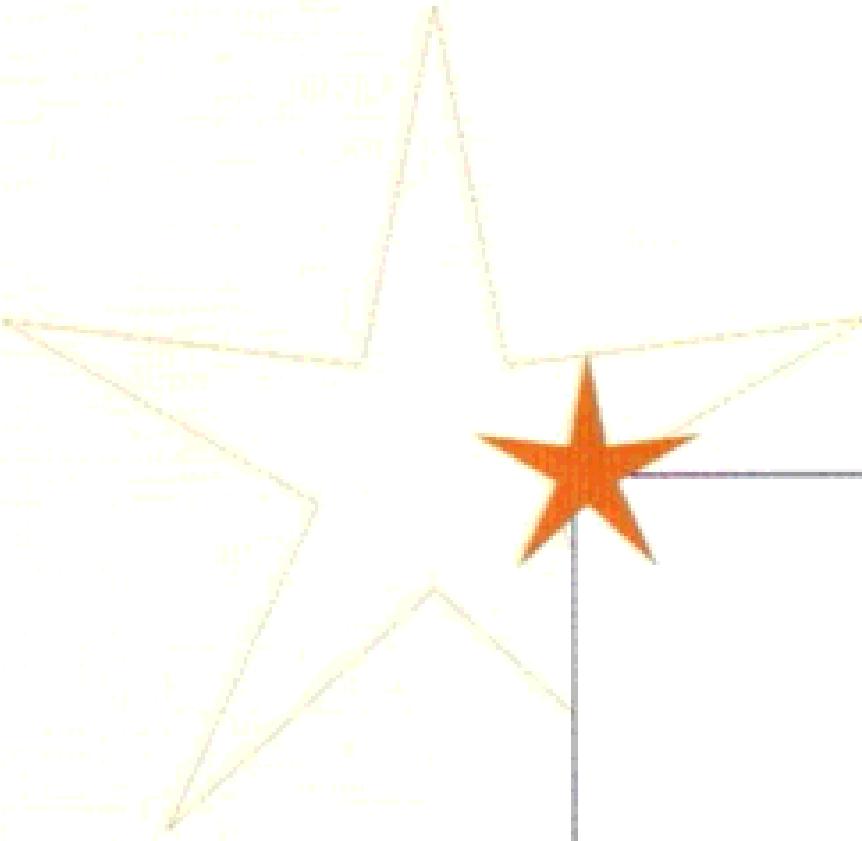
συγκινητική και σηματοδότησε

με τον πλέον ευχάριστο τρόπο

την έναρξη των

επερχόμενων εορτών.

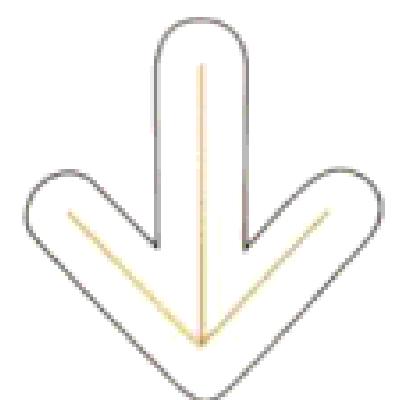
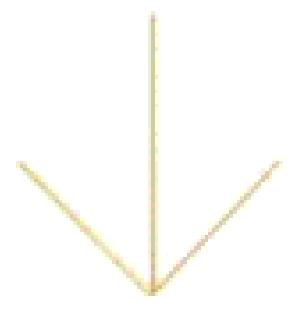

Η αυξανόμενη ανησυχία και οι προβληματισμοί μας για το μέλλον του πλανήτη αποτυπώθηκαν με τα πιο ζωντανά χρώματα στο ημερολόγιο του 2010. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα προσεγμένη έκδοση που διανεμήθηκε με την ελπίδα να γίνει ένας πολύτιμος σύντροφος στη νέα χρονιά που όλοι περιμένουμε να είναι λιγότερο γκρίζα και περισσότερο ελπιδοφόρα.

Καλή Χρονιά!

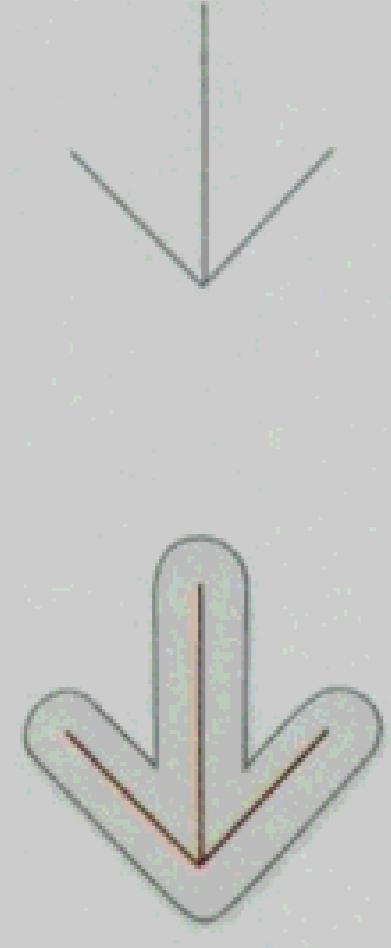

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα I. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

www.teiath.gr

ISSN 1791-7247

Av. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΑΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Αριθμός Αδειας